

وزارت علوم و تحقیقات و فناوری

دانشگاه خلیج فارس

دانشکده علوم پایه

دستور کار آزمایشگاه فیزیک ۳

نویسنده : دکتر جلالی

تدوین : قاسمی محبوب

صفحه

عنوان

۱	۱- اندازه گیری ظرفیت گرمایی ویژه
۵	۲- معادل مکانیکی گرما
۷	۳- معادله حالت گازهای ایده آل
۱۰	۴- تعیین ضریب انبساط خطی جامدات
۱۲	۵- آینه ها و عدسی ها
۱۵	۶- قوانین بازتابش و شکست نور
۱۷	۷- آزمایش یانگ
۱۹	۸- امواج ایستاده

آزمایش اول

اندازه گیری ظرفیت گرمایی ویژه

تئوری:

گرما نوعی انرژی است. انرژی گرمایی یک جسم عبارتست از مجموع انرژی جنبشی و انرژی پتانسیل مولکولها، اتمها و الکترونها در آن جسم. در گرما سنجی مقدار انرژی را نمی توان مشخص کرد. بلکه تغییرات انرژی گرمایی مورد بررسی قرار می گیرد.

زمانیکه چند جسم سرد و گرم در مجاورت یکدیگر باشند. اجسام گرم انرژی گرمایی می دهند و اجسام سرد انرژی گرمایی می گیرند تا دمای همه ی آنها به تعادل برسد. مقدار گرمایی که جسم گرم میدهد برابر مقدار گرمایی است که جسم سرد می گیرد.

مقدار گرمای لازم، برای تغییر دمای چند جسم مختلف به یک اندازه، بستگی به جنس جسم دارد و برای همه آنها یکسان نیست. اگر گرمای لازم برای اینکه m گرم جسم از دمای $(t_1 \text{ به } t_2)$ برسد به اندازه Q باشد. آنوقت نسبت $(t_2 - t_1)$ است. نسبت $Q/\Delta t$ را ظرفیت گرمایی گویند.

ظرفیت گرمایی واحد جرم هر جسم را، ظرفیت حرارتی مخصوص یا گرمای ویژه می نامند. بنابراین $(C = Q/m \Delta t)$ یا به عبارت دیگر، گرمای ویژه ی جسم، مقداری گرمایی است که یک جسم می گیرد تا دمایش یک درجه تغییر کند. گرمای ویژه ی آب را واحد گرما قرار داده اند و به آن کالری می گویند.

بنابراین کالری مقدار گرمایی است که یک گرم آب می گیرد تا دمای آن یک درجه سلسیوس تغییر کند. اگر دمای یک کیلو گرم آب بر اثر گرم شدن از 14.5 سلسیوس به 15.5 افزایش یابد. می گوئیم یک کیلو کالری (Kcal) گرما به سیستم افزوده شده است. (BTU) مقدار گرمایی است که دمای یک پوند آب را یک درجه فارنهایت تغییر دهد.

هنگام اندازه گیری کمیتهای گرمایی بوسیله گرماسنج، مقدار انرژی گرمایی که توسط گرماسنج مبادله می شود مربوط به اجزا خود کالری متر، ظرف و بهم زن و دماسنج می باشد و هر قدر اختلاف دما در حالت ابتدا و انتهای آزمایش بیشتر باشد گرمای ذخیره شده نیز زیاد خواهد بود. مقدار ظرفیت گرمایی (ارزش آبی) ثابت بوده و مقدار آن از رابطه $(A = m_i c_i)$ مشخص می شود.

روش آزمایش:

الف- روش بدست آوردن ارزش آبی:

مقدار m_1 گرم آب را در داخل کالریمتر ریخته و بعد از مدت زمان کافی دمای تعادل را از روی ترماسنج T_1 بخوانید. سپس m_2 گرم آب را حرارت داده تا به دمای T_2 برسد. آب را در داخل کالریمتر ریخته و پس از مدت زمان کافی باز دمای تعادل را یادداشت کنید (T) طبق بقای انرژی حرارتی می توان نوشت.

$$(m_1 C + A)(T - T_1) = m_2 C(T_2 - T)$$

یعنی مقدار گرمایی که جسم m_2 داده معادل مقدار گرمای گرفته شده توسط m_1 گرم آب و کالریمتر و اجزای آن است در این رابطه تمام مقادیر بجز A معلومند که بسادگی میتوان آنرا محاسبه کرد.

ب- اندازه گیری گرمای ویژه جامدات :

تئوری :

اگر Q مقدار گرمایی باشد که جسم بجرم m می گیرد تا دمای آن از T_1 به T_2 برسد. گرمای ویژه C_x متوسط این جسم بین دمای T_1 و T_2 چنین تعریف می شود .

$$C_x = Q/m(T_2 - T_1)$$

گرمای ویژه در یک دمای معین بصورت زیر تعریف می گردد:

$$C = \lim_{\Delta T \rightarrow 0} C_m \frac{1}{m} \left(\frac{dQ}{dT} \right)$$

$$\Delta T \rightarrow 0$$

گرمای ویژه C_x بیشتر اجسام با دما تغییر می کند . تنها در صورتیکه اختلاف دما $\Delta T = T_2 - T_1$ کوچک باشد. می توان C را ثابت فرض کرد.

برای اندازه گیری گرمای ویژه C_x جسم جامد از اصل تعادل گرمایی استفاده می شود . بدین معنی که جسم را تا دمای معینی گرم کرده و سپس وارد ترماسنج می کنند.

جسم گرم مقداری از گرمای خود را به ترماسنج می دهد . بطوریکه اگر m جرم جسم جامد، C_x گرمای ویژه C_x جسم جامد C گرمای ویژه C_x آب، T_1 دمای اولیه جسم جامد، T دمای تعادل است. گرمایی که جسم به ترماسنج می دهد ، برابر است با :

$$Q = m C_x (T_1 - T)$$

اگر M جرم آب داخل ترماسنج و T_0 دمای اولیه ترماسنج باشد. گرمای گرفته شده ترماسنج برابر است با:

$$Q = (MC + A)(T - T_0)$$

بنا به تعادل گرمایی:

$$m C_x (T_1 - T) = (MC + A)(T - T_0)$$

روش آزمایش:

- ۱- جرم جسم مورد آزمایش m و گرماسنج m_1 و آب درون گرماسنج M را تعیین کنید.
- ۲- ظرف آبی را روی چراغ گاز بگذارید تا جوش آید.
- ۳- جسم را بوسیله نخ و وارد ظرف آب کنید. به نحوی که نزدیک سطح قرار گیرد.
- ۴- پس از مدتی که جسم به دمای جوش آب (T_1) رسید دمای آب گرماسنج را اندازه بگیرید (T_0)
- ۵- در این لحظه جسم را در گرماسنج بیاندازید. با بهم زدن آب درون گرماسنج را مرتباً بهم بزنید. دقیقه به دقیقه دمای گرماسنج را یادداشت کنید. آزمایش را آنقدر ادامه دهید تا دمای گرماسنج به حد اکثر برسد.
(دمای تعادل T)
- ۶- از فرمول مربوط با داشتن تمام مقادیر لازم (C_x) گرمای ویژه ی جسم جامد را محاسبه کنید.

ج- اندازه گیری گرمای نهان یخ:

تئوری:

- مقدار گرمایی که هنگام تغییر حالت فیزیکی هر گره از جسم گرفته یا به آن داده میشود. گرما، نهان، تغیر حالت جسم می نامند. تجربه نشان می دهد که در تمامی مدتی که جسم تغییر حالت پیدا می کند. دما ثابت است. این دما را دمای تغییر حالت می نامند.
- ۱- ای بدست آوردن گرمای نهان ذوب یخ، در گرماسنجی m گرم آب که دمای آن بیش از دمای محیط است میریزند. یک قطعه یخ را با آب مقطر شسته خشک کرده و در گرماسنج می اندازید.
- گرماسنج را پس از آزمایش توزین می کنند تا جرم یخ بدست آید. اگر T_0 دمای اولیه گرماسنج، T_p دمای تعادل، m جرم آب، L_f گرمای نهان ذوب یخ، M جرم یخ و C گرمای ویژه آب باشد.
- مقدار گرمایی که مبادله می شود به طریق زیر تعیین می گردد.
- ۱- برای اینکه یخ، با جرم M به آب صفر درجه برسد به اندازه ML_f گرما میگیرد و آب صفر درجه به اندازه $(T_p - 0)$ گرما می گیرد تا به دمای تعادل برسد.

$$Q = M L_f + M C (T_p - 0)$$

$$Q = M L_f + M T$$

- ۲- مقدار گرمای Q بوسیله گرماسنج داده می شود و دمای آن از T_0 به T_p می رسد.

$$Q = (mC + A)(T_0 - T_p)$$

$$M L_f + M T = (mC + A)(T_0 - T)$$

$$C = 1 \text{ cal/gr } ^\circ\text{C}$$

بنابراین :

از رابطه فوق L بدست می آید . ضمناً A هماتپوریکه در آزمایش قبل نیز توضیح داده شده ارزش آبی کالریمتر است.

روش آزمایش:

- ۱- ابتدا گرماسنج را با ترازو وزن کنید . (m)
- ۲- مقداری آب در گرماسنج ریخته و جرم آنرا بدست آورید. (M)
- ۳- پس از ده دقیقه دمای گرماسنج را یادداشت کنید. (T_0)
- ۴- در این لحظه مقداری یخ را با کاغذ خشک کرده و در کالریمتر بیاندازید و دقیقه به دقیقه دما را بخوانید تا دمای تعادل بدست آید (T_p) ضمن خواندن دما با بهم زن ، آب درون کالریمتر را بهم زنید.

پرسش:

- ۱- برای تعیین ظرفیت گرمایی فلزات چرا باید فلز را روی سطح آب بگیریم؟
- ۲- در ساخت کالریمتر از چه موادی بهتر است استفاده شود ؟ مثال بیاورید.

آزمایش دوم

معادل مکانیکی گرما

مباحث وابسته:

تعیین ثابت ژول ، تبدیل انرژی و رابطه بین واحد کالری و ژول

تئوری:

هر یک از شکل های انرژی به شکل دیگر قابل تبدیل است . انرژی مکانیکی و الکتریکی معمولاً به ژول و انرژی گرمایی به کالری بیان می شوند . جهت تبدیل این دو به یکدیگر از رابطه ی $(W = JQ)$ استفاده می شود . مقدار $(J = 4.18)$ معادل مکانیکی گرما نامیده میشود . بوسیله اندازه گیری مقدار کار انجام شده و گرمای تولید شده در یک دستگاه تبدیل انرژی ، می توان مقدار ژول را بدست آورد . دستگاه گرماسنجی است با ظرفیت گرمایی A ، که محتوی M گرم از مایعی به گرمایی ویژه C است

داخل مایع مقاومت الکتریکی R قرار دارد . دو سر مقاومت را به مولدی وصل می کنیم . در مسیر ، آمپرسنجی به طرز متوالی قرار دارد و جریانی را که از مقاومت می گذرد نشان می دهد . دو سر مقاومت به ولتسنجی متصل شده و اختلاف پتانسیل دو سر مقاومت قابل اندازه گیری است . معمولاً از اختلاف پتانسیل کمتر از V استفاده می شود که توسط ترانسفورماتوری از برق شهر گرفته می شود .

انرژی داده شده به گرماسنج $W = RI^2t = VIIt$ و گرماسنج برابر است با

$$Q = (MC + A)(T_2 - T_1) , \quad J = W/Q$$

که J عدد ثابت ژول گویند.

روش آزمایش:

ابتدا ارزش آبی کالریمتر را محاسبه نمایید . مقدار مناسبی آب معمولی را با ترازو وزن کرده و در داخل گرماسنج بریزید و درجه حرارت اولیه دستگاه را اندازه بگیرید . آنگاه مدار سری شامل گرماسنج الکتریکی ، آمپرمترو منبع تغذیه مطابق شکل زیر ببندید .

سپس از کنترل دقیق مدار ، کلید را وصل کرده و همزمان با آن کرومومتر را بکار اندازید و شدت جریان عبوری از مدار را از روی آمپر متر یادداشت کنید و با کمک ولتمتر مطابق شکل ولتاژ دوسر گرماسنج را تعیین نمایید و پس از مدتی مدار را قطع کرده و همزمان کرومومتر را متوقف کنید و این فاصله ی زمانی را بطور دقیق قرائت کرده و نهایتاً از روی دماسنج درجه ی حرارت نهایی دستگاه را اندازه گیری کرده و با استفاده از رابطه ، ثابت ژول را محاسبه نمایید .

پرسش:

- ۱- در این آزمایش اتلاف انرژی حرارتی به چه صورت در نتیجه ی آزمایش اثر می گذارد ؟
- ۲- اثر تغییر شدت جریان در آزمایش تعیین عدد ثابت ژول را چگونه می توان در محاسبه منظور کرد ؟

آزمایش سوم

معادله حالت گازهای ایده آل

مباحث وابسته:

بررسی روابط بین فشار، حجم و دمای هوا، رسم نمودارهای $P-T$, $V-T$, $P-V$ در هوا و تعیین ضرایب α و β

تئوری:

بویل و ماریوت بطور آزمایشی به این نتیجه رسیدند که برای مقداری گاز محبوس در یک ظرف موقعی که دمای ثابت است، اگر فشار گاز بیشتر شود به همان نسبت از حجمش کاسته می شود. زمانی که فشار گاز P و حجم V بشود بدون تغییر دما، فشار و حجم آن P' و V' باشد.

$$PV = P'V' = \text{etc}$$

این مقدار ثابت برای مقدار معینی از گاز فقط تابعی از دمای گاز است. اگر مقدار گاز تغییر کند این مقدار ثابت تغییر می کند. که ابعاد این مقدار ثابت، ابعاد انرژی است. در دستگاه SI فشار بر حسب پاسکال و حجم بر حسب متر مکعب است.

قانون بویل ماریوت قانونی تقریبی است و تنها در فشارهای کم صادق است.

قانون ماریوت به صورت $PV = A + Bp + Cp^2$ تصحیح شد، که در فشارهایی تا حدود ۱۲ اتمسفر از ضریب B و در فشارهای حدود ۲۰ اتمسفر از ضریب C صرف نظر می شود. در قانون "شارل گیلوساک" به آزادی جرم معینی از گاز که در فشار ثابت نگه داشته شود، حجم با دما متناسب است.

$$V_1/T_1 = V_2/T_2$$

برای سهولت بررسی و مطالعه گازها از گازهای ساده یا کامل استفاده می شود. در گازهای کامل فرض بر این است که ابعاد مولکول نسبت به فواصل مولکولها از یکدیگر بسیار کوچک است و می توان مولکولها را نقطه مادی فرض کرد. برخورد مولکولها با یکدیگر کاملاً الاستیک است و مجموعه انرژی داخلی گاز ثابت است. مولکولها در اثر برخورد به یکدیگر و همچنین برخورد به جدار ظرف جز نیروی کشش هیچ نیرویی بین خود رد و بدل نمی کنند.

گاز کامل در طبیعت وجود ندارد ولی در محدوده ای گاز حقیقی را می توان کامل فرض کرد.

معادله حالت عمومی یک ماده با تابع $f(P, V, T) = 0$ بیان می شود که P فشار، V حجم و T دما

است. رابطه این سه متغیر در گاز ایده آل بصورت $PV = nRT$ است که n تعداد مولهای گاز و R

ثابت عمومی گاز است. ضرایب α و β از تابع بدین فرم بدست می آید.

$$\alpha = 1/V_0 (\partial V / \partial T)_P \quad \beta = 1/P_0 (\partial P / \partial T)_V \quad \kappa = -1/V_0 (\partial V / \partial P)_T$$

که اندیس ۰ یا ۱ بیانگر ثابت آن متغیر است.

$$dv = (\partial V / \partial T)_P dT + (\partial V / \partial P)_T dp \quad (\partial P / \partial T)_V = -(\partial V / \partial T)_P / (\partial V / \partial P)_T = \alpha / \kappa$$

که κ می تواند ب حسب α و β بیان شود.

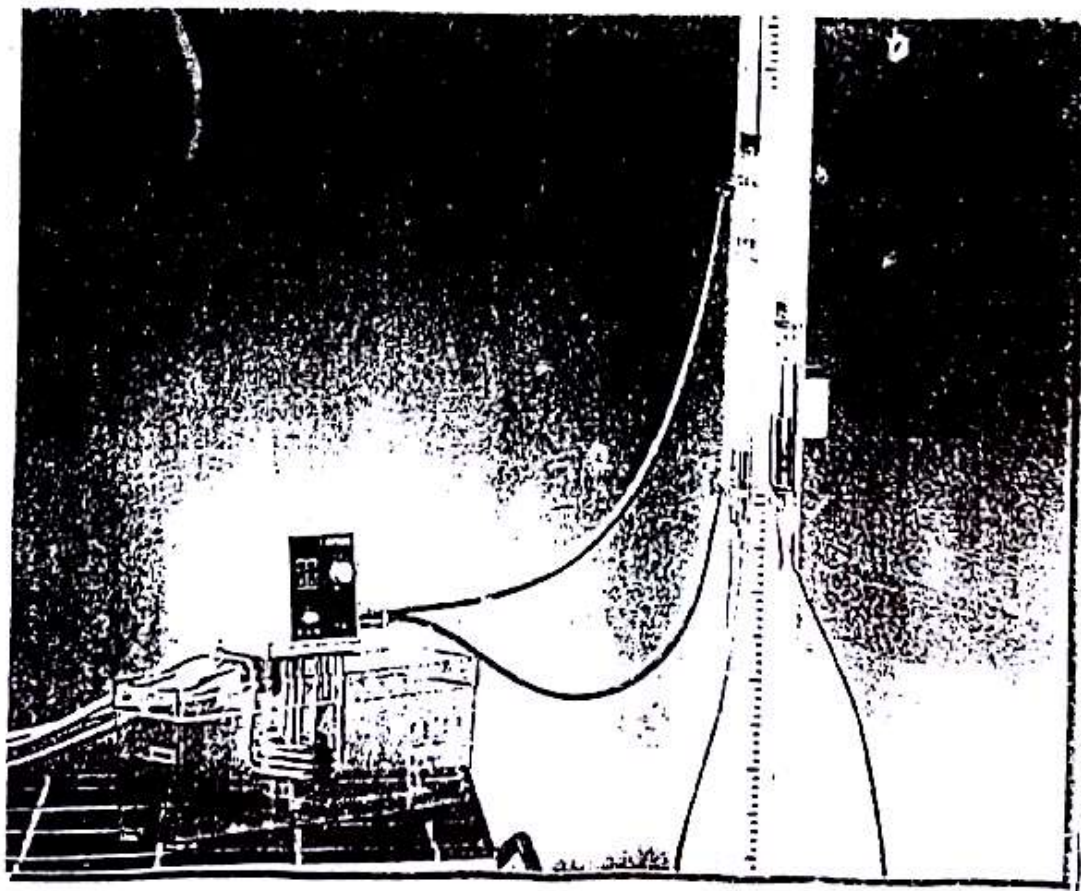
$$V = V_0 (1 + \alpha \theta) \quad (P = \text{cte})$$

$$P = P_0 (1 - \beta \theta) \quad (V = \text{cte})$$

$$P_0 \beta = \alpha / \kappa$$

روش انجام آزمایش:

نحوه ی سوار نمودن دستگاه در شکل نمایش داده شده است. (آب یونیزه شده یا مقطر برای جاری شدن در سیستم استفاده می شود.)

حجم V لوله اندازه گیری شده متناسب با طول L خوانده شده روی خط کش است. بنابراین می توان از L بجای V استفاده نمود. فشار P هوای محبوس متشکل از فشار P_0 هوای محیط و تغییر ارتفاع ΔP است.

$$P = P_0 + \Delta P$$

فشار اتمسفر را با یک فشار منح اندازه گیری نمایید.

مسائل:

- ۱- نمودار V بر حسب T را در فشار ثابت رسم نمایید و معادله خط را بدست آورید با استفاده از معادله (۱) مقدار α را محاسبه نمایید.
- ۲- نمودار P بر حسب T را در حجم ثابت رسم نمایید و معادله خط را بدست آورید و با استفاده از معادله (۲) مقدار β و κ را محاسبه نمایید.
- ۳- نمودار P بر حسب V را در دمای ثابت رسم نمایید. معادله خط به صورت $y = Ax^B$ است. ضرایب A, B را محاسبه نمایید.

توجه:

ترموستات برای ثابت نگه داشتن دما و تغییرات دما به دلخواه ستاده می شود. می توان با تغییر درجه آن به دمای مورد نظر رسیده و آزمایش را در آن دما انجام دهیم. دماسنج درون آب برای اندازه گیری دمای آب جاری شده در سیستم بکار می رود.

تذکر:

قبل آزمایش درپوش فشار منج جیوه ای را برداشته و بعد از اتمام کار آنرا در محل خود قرار دهید.

پرسش:

- ۱- تعبیر فیزیکی ضرایب α ، β و κ چیست؟ توضیح دهید.
- ۲- چرا در معادله عمومی گازها باید مولکولهای گاز را نقطه مادی فرض کرد؟

دستور کار آزمایش تعیین ضریب انبساط خطی جامدات

هدف آزمایش: اندازه گیری ضریب انبساط خطی جامدات برای فلزهای مختلف
وسایل آزمایش: سیرکولاتور - ترمورگولاتور - دستگاه انبساط طولی جامدات همراه با گیج اندازه گیری - لوله های ضریب انبساط طولی (در سه نوع)

شکل (۱)

سوی آزمایش

هنگامیکه دما (T) بالا می رود، دامنه ارتعاشات اتم ها در شبکه بلوری جسم جامد افزایش می یابد، به علت طبیعت نامتقارن منحنی انرژی پتانسیل، این ارتعاشات سبب افزایش فاصله متوسط بین اتم ها می گردد. این امر از دیدگاه ماکروسکوپی به افزایش طول جسم جامد می انجامد. تغییر خطی هر بعد جسمی جامد (مانند طول، عرض و ضخامت) را یک انبساط خطی می نامند. اگر طول بعد مورد نظر ℓ_0 باشد تغییر طول ناشی از تغییر دمای ΔT برابر $\Delta \ell$ خوانده شود. به طور تجربی معلوم شده است که هرگاه ΔT به مقدار کافی کوچک باشد، تغییر طول با تغییر دما و طول اولیه ℓ_0 متناسب است. پس می توانیم بنویسیم:

$$\Delta \ell = \alpha \ell_0 \Delta T \Rightarrow \ell = \ell_0 + \alpha \ell_0 (T - T_0)$$

که در آن α ضریب انبساط خطی نامیده می شود و برای مواد مختلف دارای مقادیر متفاوتی است.

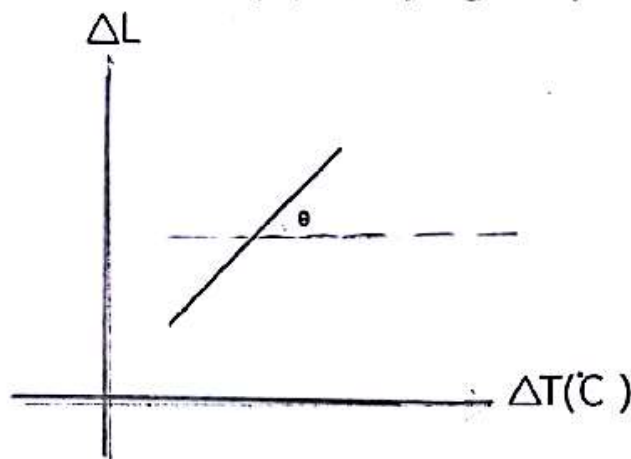
روش آزمایش

۱- دستگاه را مطابق شکل (۱) سوار کنید سپس مخزن آب را تا خط بالایی آرم حک شده بر روی آکواریوم از آب پر کرده و سیرکولاتور را روشن کنید مطابق دستورالعمل، دستگاه عمل کنید و سیرکولاتور را روی عدد 25°C قرار دهید. اگر دمای آب از 25°C بیشتر است به آن آب سرد اضافه کنید تا دمای آب به 25°C برسد.

بر روی دستگاه، دو تثبیت کننده وجود دارد که یکی از آنها ثابت و دیگری متحرک است. به کمک تثبیت کننده متحرک می توانیم طول های مختلفی از لوله ها را مورد آزمایش قرار دهیم (30cm و 50cm و 70cm) در این حالت ریزسنگ را با انتهای میله تماس داده و با پیچ در جای خود محکم کنید سپس خط نشانه آن را در مقابل صفر ثابت کنید دقت ریزسنگ 0.1mm .

می باشد. دمای آب را که در واقع همان دمای میله نیز می باشد توسط سیرکولاتور ده درجه ده درجه بالا برده و به ازای هر دما افزایش طول را اندازه گیری نمایید. این کار را حداکثر تا دمای 60°C ادامه دهید، در هر بار تغییر دما کمی صبر کنید تا دما روی سیرکولاتور ثابت شود نتایج اندازه گیری شده را در جدولی مانند جدول (۱) یادداشت کنید.

برای هر میله به ازای طول های اولیه متفاوت منحنی تغییرات Δl را بر حسب ΔT رسم نمایید

با توجه به اینکه $\tan \theta = \alpha l_0$ به کمک این نمودار α را بدست آوردید. $\bar{\alpha}$ میانگین را که با استفاده از رابطه $\alpha = \frac{\Delta l}{l_0 \Delta T}$ بدست آمده است را با α بدست آمده از نمودار مقایسه کرده و خطای نسبی بین آنها را محاسبه کنید. این عملیات را برای میله های با جنس های مختلف تکرار کنید.

شماره آزمایش	$T(^{\circ}\text{C})$	$\Delta l (\text{mm})$	$\Delta T = T - T_0$

جدول (۱)

آزمایش ششم

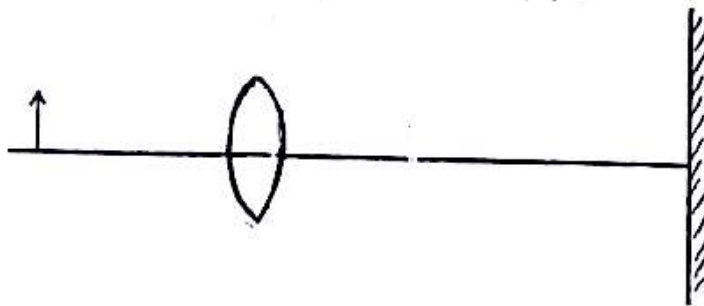
آینه ها و عدسی ها

الف - آینه مقعر

اگر جسمی در فاصله X از آینه مقعری قرار داشته باشد تصویری در فاصله X' خواهیم داشت . که f فاصله ی کانونی می باشد.

$$1/f = 1/X + 1/X'$$

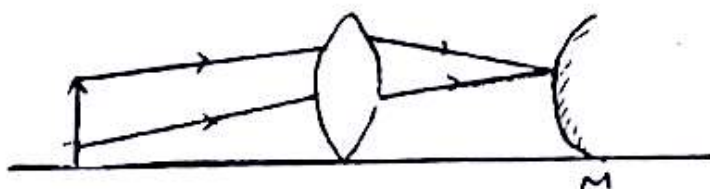
اگر بخواهیم فاصله کانونی عدسی مقعر را از این روش بیابیم . از ریلی که مدرج شده است استفاده می نماییم . ابتدا جسم را روی پایه قرار داده در فاصله ی معینی از آینه می گذاریم سپس پرده ای را روبروی جسم قرار می دهیم با جابجا کردن پرده می توانیم تصویری از شمع بدست آوریم و فاصله ی کانونی آینه را محاسبه نماییم.

ب - آینه محدب

چون آینه محدب از جسم حقیقی تصویری مجازی می دهد . نمیتوان از روش قبل برای تشکیل تصویر استفاده نمود . بنابراین بایستی قبلاً جسمی مجازی تولید کنیم تا بتوانیم تصویر حقیقی و قابل مشاهده بر روی پرده تشکیل دهیم.

با استفاده از یک عدسی محدب ، اگر جسم را در جلوی عدسی قرار دهیم، تصویری عدسی به ما خواهد داد که برای آینه ی محدب در حکم جسم مجازی خواهد بود . اگر آینه را در مقابل عدسی قرار داده و در فاصله ای بین عدسی و تصویر قرار گیرد . می توانیم تصویر حقیقی را بر روی پرده داشته باشیم.

آینه را بگونه ای جابجا می کنیم تا پرتوهای نور روی مسیر قبلی منعکس شوند و تصویر بر روی خود جسم بیفتد.

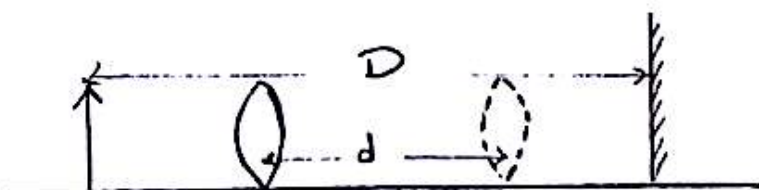
اگر تصویر روی خود جسم بیفتد در واقع جسم مجازی در مرکز آینه محدب قرار گرفته است و با محاسبه فاصله ی تصویر عدسی محدب تا آینه ی محدب می توانید شعاع آینه و سپس فاصله ی کانونی عدسی را بیابید.

ج - عدسی محدب:

۱- می توان با استفاده از رابطه $\frac{1}{l} = \frac{1}{x} + \frac{1}{x'}$ مقدار l را با استفاده از روش قبل محاسبه نمایید.

۲- با استفاده از روش بسل

اگر جسم و پرده در یک فاصله ی ثابت l قرار دهید و عدسی بین آنها قرار گیرد می توان محلی را پیدا کرد که از این جسم روی پرده تصویری تشکیل می شود حال با جابجا کردن عدسی باز می توانیم محل دیگری را بیابیم که تصویر تشکیل شده است. به این نقاط اصطلاحاً نقاط مزدوج اطلاق می گردد.

اگر فاصله بین جسم تا پرده D فاصله دو محل عدسی d باشد با استفاده از رابطه ی زیر میتوان f فاصله کانونی را پیدا کرد.

$$f = (D^2 - d^2)/4D$$

د- عدسی مقعر:

عدسی مقعر نیز دارای کانونی مجازی است و از اجسام حقیقی تصویر مجازی می دهد و نمی توان تصویر را روی پرده تشکیل داد. پس باید جسمی مجازی تولید کرد تا بتوان تصویر حقیقی داشت.

جسم را در فاصله X از یک عدسی محدب قرار می دهیم و تصویر آنرا در X' خواهیم دید. سپس بین تصویر و عدسی محدب عدسی مقعر قرار داده فاصله ی این دو عدسی d می باشد. در نتیجه عدسی مقعر جلوی پرتو همگرا قرار می گیرد.

تصویر جسم در فاصله ی X تشکیل می گردد. با استفاده از رابطه ی عدسی $1/f = 1/X_1 + 1/X_2$ می توان نوشت:

$$X_2: \text{فاصله جسم مجازی تا عدسی مقعر} = X' - d$$

$$X_1: \text{فاصله تصویر تا عدسی مقعر} = X_1$$

ابتدا تصویری از شمع در مقابل عدسی محدب تشکیل دهید محل تصویر روی ریل را یادداشت کنید. سپس بین تصویر و عدسی محدب، عدسی مقعر قرار دهید. پرده را آنقدر جابجا کنید تا تصویر واضحی از جسم مجازی روی آن تشکیل شود. سپس فاصله محز، تصویر قبلی تا عدسی مقعر را p و فاصله پرده تا عدسی مقعر را q بگیرید و از رابطه ی زیر فاصله کانونی f را بدست آورید.

$$1/f = 1/p + 1/q$$

پرسش:

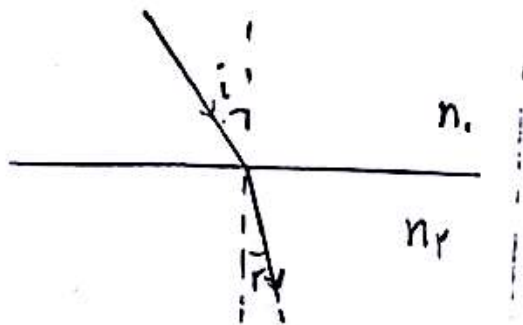
- ۱- نحوه ی تشکیل تصویر در آینه مقعر، محدب و عدسی محدب و مقعر رسم کنید.
- ۲- رابطه ی بسل را اثبات کنید.

آزمایش هفتم

قوانین بازتابش و شکست نور:

اگر محیطی به ضریب شکست n_1 و محیطی به ضریب شکست n_2 داشته باشیم، و پرتوی تحت زاویه i به محیط بتابد، تحت زاویه r از محیط دیگر خارج می شود که

$$n_1 \sin i = n_2 \sin r \quad (1)$$

شرح آزمایش:

در این آزمایش ضریب شکست شیشه و آب را اندازه گیری می نماییم. جسمی را بشکل نیمدایره ای در نظر می گیریم.

یک صفحه ی مدرج که از 0° تا 360° تقسیم بندی شده است، را روی منبع نور قرار دهید. جسم نیمدایره را بگونه ای قرار می دهیم تا نور دقیقاً به مرکزش بتابد. صفحه ی مدرج متحرک است میتوان زاویه ی تابش را بدین وسیله تغییر داد. با استفاده از این صفحه می توانید زاویه ی تابش و بازتابش را اندازه گیری نمایید و با استفاده از رابطه ی (۱) ضریب شکست شیشه و آب را بدست آورید.

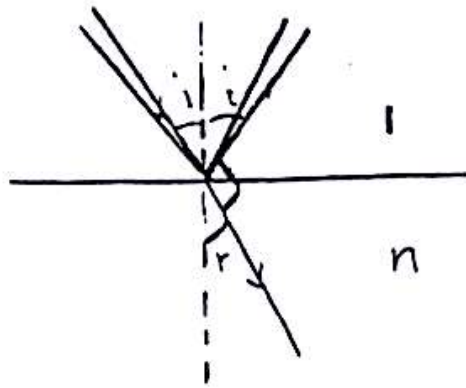
توجه:

حداقل زاویه تابش را هشت بار تغییر دهید و بعد از نتایج بدست آمده، میانگین بگیرید.

زاویه بروستر:

اگر پرتو نور تحت زاویه ی خاصی به محیطی بتابد و پرتو بازتابیده و شکست بیکی دیگر عمود باشند، به آن زاویه بروستر می گویند.

$$n = \tan i$$

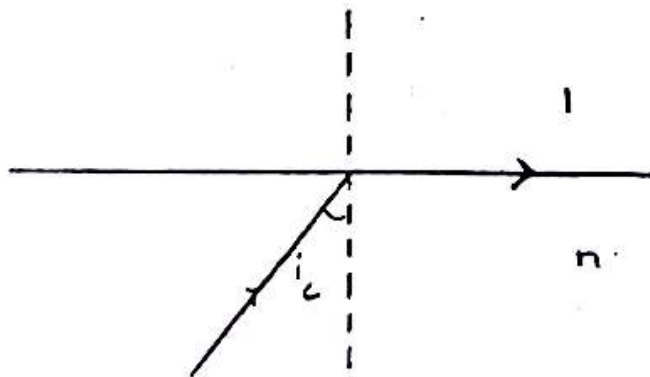

در این آزمایش جسم نیمدایره را از طرف قسمت تخت روبروی منبع نور روی صفحه ی مدرج قرار دهید.
 صفحه ی مدرج را چرخانیده ، زمانیکه پرتو باز تابیده و شکست روی یکدیگر عمود شد . زاویه ی تابش را
 بنویسید. به این زاویه ، زاویه بروسر گفته می شود.

زاویه حد:

اگر پرتو نوری از یک محیط غلیظ به محیط رقیق بتابد، زاویه ای وجود خواهد داشت که در آن باز تابش کلی
 صورت می گیرد و به آن زاویه حد می گوئیم.

$$1/n = \sin i_c$$

در این آزمایش جسم نیمدایره ای از طرف قسمت دایروی قرار دهید.

پرسش:

- ۱- برای تعیین زاویه ی حد جسم نیمدایره ای را از قسمت نیمدایره ای قرار میدهم چرا؟
- ۲- چرا پرتو ها باید عمود بر مرکز نیمدایره بتابند؟

آزمایش هشتم

آزمایش ینگ

تئوری:

وقتی دو یا چند موج در یک نقطه به هم برخورد کنند، با هم ترکیب می شوند و پدیده ای به نام تداخل بوجود می آورند. اگر امواجی که از دو نقطه میگذرند در پرده با یکدیگر هم فاز باشند دامنه های آنها با هم جمع می شود و دامنه برآیند ماکزیمم خواهد شد. ولی اگر در فاز متقابل باشند دامنه ها در جهت عکس یکدیگر خواهند بود و در صورت مساوی بودن اثر یکدیگر را خنثی می کنند. نقاطی که تفاضل فواصل آنها از دو چشمه مضرب برابر مضرب زوجی از $\lambda/2$ باشد، همفازند و نقاطی که تفاضل فواصل آنها از دو چشمه مضرب فردی از $\lambda/2$ باشد، در فاز متقابل قرار دارند. وقتی امواج نورانی با هم تداخل می کنند، در بعضی نقاط شدت نور ماکزیمم و در بعضی نقاط مینیموم یا صفر است که به صورت نوارهای روشن و تاریک مشاهده می شوند. برای تولید پدیده های تداخلی باید دو چشمه تقریباً تکفام تولید کرد. که اختلاف فازشان مقداری ثابت باشد و اگر با زمان تغییر کند نوارهای تداخلی پایدار نیستند و با زمان به تندی جابجا می شوند و در نتیجه قابل دیدن نخواهند بود. نورهایی که از چشمه وابسته به یکدیگر مثل دو شکاف ینگ منتشر می شوند اختلاف فازشان به زمان بستگی ندارد و دو چشمه کاملاً همدوس هستند.

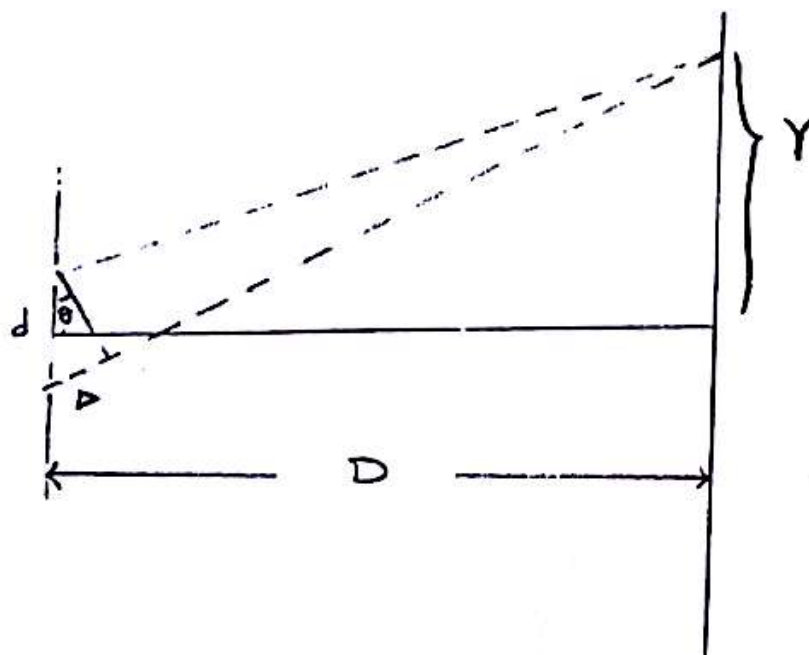
اگر یک دو شکافی که فاصله شکافهایش d هست، به وسیله یک پرتونور تکفام و همدوس روشن شود، بر روی پرده ای که در فاصله D قرار دارد یک سری خطوط تداخلی دیده می شود. اگر یکی از نوارها در فاصله Y از خط عمود قرار داشته باشد:

داریم:

$$\operatorname{tg} \theta = \Delta / d$$

$$\operatorname{tg} \theta = Y / D$$

$$Y / D = \Delta / d \rightarrow \Delta = Y d / D$$

که Δ اختلاف راه بین دو پرتو نور می باشد. اگر Δ مضرب زوجی از $\lambda/2$ باشد. یک محل روشن است ،
 $\Delta = 2n\lambda/2$ و اگر Δ مضرب فردی از $\lambda/2$ باشد یک محل تاریک است و $\Delta = (2n+1)\lambda/2$ در نتیجه برای
 محل روشن $n\lambda = yd/D$ و برای تاریک $(2n+1)\lambda/2 = yd/D$

روش انجام آزمایش:

ابتدا فاصله دو شکاف را با استفاده از میکروسکوپ بیاپید. سپس با استفاده از لیزر هلیوم-نئون نور را به دو شکافی تابیده و الگوی تداخلی را روی پرده تشکیل دهید. فاصله بین شکاف تا پرده را اندازه بگیرید . همچنین فاصله نوار های تداخلی تا نوار مرکزی را اندازه گیری نمایید.
 سپس با استفاده از روابط ، طول موج نور لیزر را اندازه گیری کنید.

پرسش:

- ۱- چرا شدت نوارهای تداخلی یکسان نیست؟
- ۲- فاصله دو شکاف بر روی ایجاد نوارهای تداخلی چه تاثیری دارد؟

آزمایش نهم

امواج ایستاده

تئوری:

در یک جسم یک بعدی محدود، امواج از مرزهای جسم بازتابیده می شوند. هر یک از این بازتابشها موجب بوجود آمدن موجی در تار میشوند. که در سوی مخالف حرکت می کند. این امواج باز تابیده مطابق اصل برهم نهی با امواج تابشی جمع می شوند.

دو قطار موج که با بسامد و سرعت و دامنه یکسان در طول تار در دو جهت مخالف حرکت می کند، را در نظر می گیریم.

$$Y_1 = Y_m \sin(kx - \omega t)$$

$$Y_2 = Y_m \sin(kx + \omega t)$$

$$Y = Y_1 + Y_2 = 2Y_m \sin(kx) \cos(\omega t)$$

معادله موج ایستاده:

هر ذره تار در هر نقطه در طول زمان حرکت هماهنگ ساده را انجام می دهد. و تمام ذرات با یک بسامد ارتعاش می کند. یکی از ویژگیهای موج ایستاده این است که دامنه ارتعاش برای ذرات مختلف یکسان نیست، بلکه با مکان x تغییر می کند.

نقاطی که در آنها Y_m ماکزیمم است، شکم و نقاطی که در آنها Y_m منیمم است را گره می نامیم. انرژی در طول تار به راست و چپ حمل نمی شود و انرژی نمی تواند از نقاط گره ای تار که همواره در حال سکون اند، بگذرد.

هر گاه در ریسمان موج ایستاده ای داشته باشیم، در انتهای ثابت، گره و در انتهای آزاد شکم خواهیم داشت. در این حالت فواصل گره ها از ممانع، مضرب زوجی از $\lambda/2$ و فواصل شکم ها از ممانع، مضرب فردی از $\lambda/2$ خواهد بود.

اگر نخی به ارتعاش درآید و نیروی کشش تغییر کند، به ازای مقادیر معینی از نیروی کشش امواج ساکن بوجود می آیند و بسامد ارتعاشها از رابطه $v = n/2l \sqrt{F/\mu}$ بدست می آید، که n بیان کننده هماهنگها یا به عبارتی دیگر تعداد شکم ها در طول تار، l طول تار، F نیروی کشش و μ جرم واحد طول تار است.

استروبوسکوپ:

استروبوسکوپ وسیله ای برای تعیین فرکانس می باشد، متشکل از یک فلاش است که می توان میزان زمان تناوب خاموشی و روشنایی آنرا تغییر داد و در نتیجه اگر فرکانس جسم، با فرکانس فلاش یکی باشد می توان از روی درجه بندی استروبوسکوپ میزان فرکانس جسم را محاسبه نمود. فرض کنید فرکانس چرخش یک پنکه روشن را بخواهیم محاسبه کنیم. در تاریکی ابتدا فرکانس استروبوسکوپ را در بالاترین میزان تنظیم

میکنیم، سپس در هنگام تغییر فرکانس استروبو سکوپ به پنکه نگاه می کنیم. اگر د ر طول روشنایی پنکه را ثابت ببینیم می توان گفت فرکانس استروبو سکوپ مساوی با فرکانس پنکه است. اگر فرکانس پنکه مساوی با فرکانس استروبو سکوپ نباشد، شما پنکه را متحرک (د ر چند نقطه متفاوت) خواهید دید.

روش آزمایش:

با توجه به تئوری ابتدای نخ را به ارتعاشگر و انتهای آنرا از روی قرقره رد می کنیم و به یک وزنه متصل می نماییم. با استفاده از یک وایبراتور (ارتعاشگر) ، موجی متناوب تولید می کنیم ، سر قرقره د رحکم یک مانع سخت عمل می کند و موج با مانع برخورد کرده و بر می گردد. موج رفت و برگشتی تشکیل یک موج ایستاده را خواهد داد و شما می توانید شکم ها و گره ها را ببینید. با تغییر دادن وزنه می توانید تعداد شکم ها و گره ها را تغییر داد. سپس با استفاده از استروبو سکوپ می توانید فرکانس موج ایستاده را مشخص کنید. هر گاه موج ایستاده را در زمان روشنایی در یک مکان ببینید، می توان فرکانس موج را تعیین کنید. یا داشتن فرکانس موج $v = n/2l\sqrt{F/\mu}$ می توانید جرم واحد طول نخ ها را محاسبه کنید. F نیرویی است که وزنه های متصل به نخ ایجاد می کنند. l طول نخ از سر ارتعاشگر تا قرقره است و n تعداد شکم ها است. اگر نخ دارای جرم واحد طول μ باشد. فرکانس ارتعاشگر را بدون استفاده از استروبو سکوپ محاسبه کنید.

پرسش:

۱- کوچکترین فرکانسی که میتوان توسط هر کدام از نخها تولید کرد چقدر است؟